

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
10 Пкж 242/23
18.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Златана Димитрића, председника већа, судије Зорице Туцаков и судије поротника Жељке Димитријевић, чланова већа, у привредно казненом поступку против окривљених „....“ д.о.о. за производњу, трговину и услуге са седиштем у, као окривљеног правног лица и АА из, као окривљеног одговорног лица, због привредног преступа из члана 389. став 1. тачка 22. у вези става 2. Закона о енергетици и члана 181. став 1. тачка 3. у вези става 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима, решавајући о жалби браниоца окривљеног правног лица и окривљеног одговорног лица адвоката Немање Лагунције из, изјављеној против пресуде Привредног суда у Новом Саду 15 ПК Бр. 1710/2020 од 28.04.2023. године, по достављеном предлогу Апелационог јавног тужилаштва у Београду КПЖ Бр. 253/2023 од 14.07.2023. године, на седници већа одржаној дана 18.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба браниоца окривљеног правног лица „....“ д.о.о. и окривљеног одговорног лица АА из и ПРЕИНАЧАВА пресуда Привредног суда у Новом Саду 15 ПК Бр. 1710/2020 од 28.04.2023. године, тако што се према окривљеном правном лицу „.....“ д.о.о. за производњу, трговину и услуге, Темерин и окривљеном одговорном лицу АА из на основу члана 422. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку, у вези члана 56. Закона о привредним преступима,

ОДБИЈА ОПТУЖБА

да:

У периоду од 03.08.2017. до 07.09.2017. године вршила експлоатацију песка неметаличне минералне сировине за добијање грађевинског материјала без одобрења издатих у складу са чланом 68. став 1. и чланом 77. став 1. Закона о рударству и геолошким истраживањима, на тај начин што су на парцели бр. КО III која има површину од 160454 m² налази се у потезу на површини димензија око 100 м дужине и око 50 метара ширине ровокопачем, багером, власништво окривљеног АА вршили ископ песка на уздужној површини овако формираног површинског копа и откопавани песак одлагали на другој половини у укупној количини од око 200 м³ који песак је одвожен теретним возилом марке „....“ рег. ozn., власништво окривљеног правног лица, јер им Покрајински секретаријат за енергетику, грађевинарство и саобраћај није издао решење о одобрењу за експлоатацију,

- Чиме би извршили привредни преступ из члана 181. став 1. тачка 3. у вези става 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима.

II У преосталом делу жалба браниоца окривљеног правног лица „.....“ д.о.о. за производњу, трговину и услуге, и окривљеног одговорног лица АА из, адвоката Немање Лагунције из **СЕ ОДБИЈА** као неоснована и пресуда Привредног суда у

Новом Саду 15 ПК Бр. 1710/2020 од 28.04.2023. године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ** у непреиначеном делу.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду под бројем 15 ПК 1710/2020 од 28.04.2023. године оглашени су одговорним окривљено правно лице „....“ д.о.о. за производњу, трговину и услуге, и окривљено одговорно лице АА из због извршења привредних преступа из члана 389. став 1. тачка 22. у вези става 2. Закона о енергетици и члана 181. став 1. тачка 3. у вези става 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима, па им је првостепени суд претходно утврдио појединачне новчане казне за сваки од почињених привредних преступа, а потом применом члана 26. Закона о привредним преступима изрекао јединствену новчану казну за окривљено правно лице у износу од 400.000,00 динара, а за окривљено одговорно лице у износу од 40.000,00 динара, које су у обавези да плате у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења за окривљено правно лице, односно претњом замене новчане казне казном затвора за окривљено одговорно лице. Окривљено правно лице обавезано је да на име трошкова судског паушала плати и износ од 10.000,00 динара у напред наведеном року под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, благовремену жалбу изјавио је бранилац окривљених адвокат Немања Лагунџина из ... због битне повреде одредаба поступка, повреде закона као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. У жалбеним наводима између осталог се истиче да је изрека првостепене пресуде неразумљива, што представља битну повреду одредаба поступка из члана 438. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку. Даље се наводи да је нејасно на који начин су окривљени поступили противно законској одредби члана 385. Закона о енергетици, нарочито ако се има у виду да се овај члан у претежном делу односи на инспектора, а не на надзирана лица. Такође се наводи да је земљиште које су користи на основу Уговора о подзакупу, те да је већина објеката између осталог паркинг простор и септичка јама већ постојала у време када су окривљени ступили у посед по Уговору о подзакупу, те да исти нису у својини окривљених. Стога по наводима у жалби не може се очекивати од окривљених као подзакупаца да уклањају туђе објекте и радове. Такође, по наводима у жалби суд није на несумњив начин утврдио да ли су окривљени примили решење инспектора под притиском. То што су окривљени делимично поступили по решењу не значи да им је исто и уручено. У закључном делу се истиче да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, те се предлаже да се окривљени ослободе одговорности или да се првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновни поступак и одлучивање.

Писменим поднеском под бројем КПЖ 253/2023 од 14.07.2023. године Апелационо јавно тужилаштво у Београду предложило је да се одбије заједничка жалба браниоца окривљених а првостепена пресуда у целости потврди.

Испитујући првостепену пресуду у границама навода жалбе у смислу одредбе члана 451. Законика о кривичном поступку у вези члана 56. Закона о привредним преступима, Привредни апелациони суд је нашао да је жалба браниоца окривљених делимично основана, односно у делу где се окривљени терете за извршење привредног преступа из члана 181. став 1. тачка 3. у вези става 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима. У том делу првостепена пресуда морала је бити преиначена у смислу одредбе члана 459. Законика о кривичном поступку, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у том делу потврђена.

Првостепена пресуда је донета без битних повреда одредаба поступка, чињенично стање потпуно је и правилно утврђено, па је правилан закључак првостепеног суда да су се у радњама окривљених стекли сви елементи привредног

преступа кажњивог по одредбама члана 389. став 1. тачка 22. у вези става 2. Закона о енергетици.

Жалбеним наводима браниоца окривљених не може се довести у питање правилност утврђеног чињеничног стања, примена материјалног права и оцена првостепеног суда о постојању привредног преступа и одговорности окривљених за наведени привредни преступ.

Током првостепеног поступка утврђене су све одлучне чињенице у вези са постојањем привредног преступа и исте су правилно интерпретиране у изреци пресуде, те нема никаквих нејасноћа нити контрадикторности у вези са наводима образложења и исказима лица саслушаних у току поступка. Правилно су цењени сви изведени докази на којима се заснива првостепена пресуда у делу преступа под тачком 1. Правилно ценећи све изведене доказе, првостепени суд дао је јасне, уверљиве и непротивречне разлоге, због којих је утврђено да су окривљени извршили привредни преступ из члана 389. став 1. тачка 22. у вези става 2. Закона о енергетици, који је ближе описан у изреци под тачком 1. изреке пресуде. Стога су наводи жалбе браниоца окривљених без утицаја на другачији утицај суда, посебно имајући у виду да су исти наводи већ цењени од стране првостепеног суда, као наводи одбране окривљених, а који су по оцени Привредног апелационог суда оповргнути осталим изведеним доказима у току поступка.

Правилном оценом изведених доказа првостепени суд исправно је утврдио да су окривљени поступили супротно напред наведеној законској одредби, јер нису извршили решење инспектора опреме под притиском Покрајинског секретаријата за енергетику, грађевинарство и саобраћај од 30.08.2019. године а које су примили 02. септембра 2019. године којим је наложено да уклоне све досадашње грађевинске радове на међународном нафтоводу (уклони набацану земљу, уклони бенирани паркинг, уклони септичку јаму од 2 м од нафтовоа, уклони струјни кабал преко нафтовода) и све врате у пређашње стање, те о овом обавесте инспекцију због контролног инспекцијског прегледа. За своје радове на поменутом међународном нафтоводу у заштићеној зони нафтовода окривљени морају убудуће затражити сагласност од дистрибутера „Транс нафта“ а. д. Панчево, а рок за извршење наложених мера је 30 дана од дана пријема решења. Не могу се прихватити као основани наводи жалбе браниоца окривљених да нису примили решење инспектора од 30.08.2019. године, имајући у виду да се у списима на страни 78. налази копија повратнице, где су окривљени примили напред наведено решење 02.09.2019. године, како је констатовао првостепени суд. Такође, окривљено одговорно лице потписало је записник о инспекцијском надзору од 26.08.2019. године и на исти није имао примедба, шта више је изјавио да није знао да ту пролази нафтовод и обећао да ће све објекте струшити и уклонити, а земљу склонити и све довести у пређашње стање у најкраћем року. Сходно томе, окривљени су били упознати са оним што морају да изврше и нису на то имали примедба, а нису ни указали инспектору да су у подзакупу, што није могла бити сметња за поступање по решењу, што су они дужни били да учине, због критичног ризика и опште опасности, а како правилно налази првостепени суд.

Првостепени суд је утврдио чињенично стање и дао потпуне и јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата другостепени суд без потребе за поновним понављањем, па су наводи жалбе браниоца окривљених без утицаја на другачију одлуку другостепеног суда.

Правилно је првостепени суд у смислу члана 61. и 63. Закона о привредним преступима ценио одговорност окривљеног одговорног лица, јер је исти пропустио да предузме дужни надзор у окривљеном правном лицу, да до извршења привредног преступа не дође, при чему је пропустио да поступа са разумном пажњом доброг привредника која се основано очекује од директора окривљеног правног лица у месту извршења привредног преступа. Стога, окривљено одговорно лице, у време извршења привредног преступа, није могао игнорисати своје обавезе.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд правилно је применио одредбе материјалног права, како Закона о енергетици тако и Закона о привредним преступима. Међутим, како је у односу на привредни преступ под тачком 2. наступила апсолутна застарелост гоњења, јер је у смислу одредбе члана 104. став 4. Кривичног законика, протекло двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења у односу на привредни преступ из члана 181. став 1. тачка 3. у вези става 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима, то је овај поступак даље настављен у односу на окривљено правно лице и окривљено одговорно лице за привредни преступ из члана 389. став 1. тачка 22. у вези става 2. Закона о енергетици, док је у односу на привредни преступ из члана 181. став 1. тачка 3. у вези став 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима, поступак обустављен.

Стога, морала је бити изречена казна окривљеном правном лицу и окривљеном одговорном лицу само за привредни преступ из члана 389. став 1. тачка 22. у вези става 2. Закона о енергетици. Ценећи као олакшавајућу околност што су окривљени делимично поступили по решењу инспектора, али ценећи породичне и материјалне прилике окривљеног одговорног лица економску снагу окривљеног правног лица, као и висину запређених новчаних казни за ову врсту привредног преступа, применом члана 23. у односу на оба окривљена изречене су новчане казне испод посебног законског минима, а како је правилно нашао и првостепени суд приликом изрицања новчане казне за овај привредни преступ, у уверењу да ће се постићи сврха кажњавања и утицати на окривљене да привредне преступе не чине. По налажењу овог суда као другостепеног изречена новчана казна адекватна је тежини учињеног привредног преступа из члана 389. став 1 тачка 22 у вети става 2 Закона о енергетици и истима ће се остварити циљеви специјалне и генералне превенције у оквиру опште сврхе кажњавања. Даље ублажавање казне по мери или врсти не би било оправдано са становишта, како опште тако и посебне превенције.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је иста донета правилном применом члана 261. и 264. Законика о кривичном поступку а по оцени другостепеног суда у складу је са чланом 27. Правилника о накнади трошкова о судским поступцима, при чему је паушал правилно одмерен према сложености, трајању поступка, имовном стању окривљеног правног лица.

На основу свега изнетог одлучено је као у изреци пресуде под I применом одредбе члана 422. став 1. тачка 3. и члана 459. Законика о кривичном поступку, а у вези члана 56. Закона о привредним преступима и према окривљеном правном и окривљеном одговорном лицу одбијена оптужба за привредни преступ из члана 181. став 1. тачка 3. у вези става 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима. Одлука у ставу II изреке пресуде донета на основу члана 457. Законика о кривичном поступку, у вези члана 56. Закона о привредним преступима.

ЗТ/ЈБ/ББ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Златан Димитрић, с. р.

Тачност отправака оверава
Управитељ писарнице

Срђан Никић